

VERSOS DE PATRIA

¡Pòbra Patria mía!...

Valencia adorada; cuánta desventura,
 ¡Oh, patria escarnida!, fins a tú t' alcança.
 Lo meu còr rebòta, ferit d' amargura,
 Sens que llunya 's vetja, un raig d' esperança.

¿Cuánd lo tèt llevarás que vuy t' enega
 Y alplegará lo memorable jòrn
 En que jáfes l' alserp que te rosega
 Y alçar púgues, altívola, lo fron?

¡Pòbra Valencia; fiòr de rosella!
 ¿Cuánd ta ferida hi será atenuada,
 Y ta sentida y justa querella
 Per tots los hòms hi será 'scoltada?

¿Cuánd llançarà 'l bronce al vent
 Lo fòsch gemech de lluitança,
 Y a un crit desgarrát, valent,
 exigirem deslliurança?

¡Ja la campana sòna!
 ¿No sentiú com retròna
 Lo crit d' alenta-ment?
 ¡Lluitém, valenciáns, lluitém!
 Lo dia es al-ribat
 Que haveu tan desitjat.
 La bandera issolada
 Que ne 's arraconada,
 Ab fermeça aixequém.
 ¡¡Aném a la victòria, valencians, aném!!

FRANCESCH ALLOZA.

SECCIÓ ARTÍSTICA

Anglada Camarasa

VEU DE LA PLANA, fidel al seu esperit de crítica y divulgació, associat al ideal regionaliste, creu un deure publicar unes observacions sobre l' art d' Anglada, per la intel·ligent atenció que mereix.

A d' aquestes, seguirán altres sobre Paús, Sanchis, Ribalta, Porear, Forés, Mollá, etc.

Será un módo de iniciar l' atenció artística.

La crítica no consistix en fallar sobre el mérit de les óbres, ni en adressar als artistes sobre determinaes orientacions. Es mes laudable aquella qu' enriquix els punts de vista del públich, adiestrantlo pera l' emoció, fentli sentir l' óbra d' art qu' es el millor módo de compéndrela.

La verdadera crítica s' ha dit moltes vòltes qu' es una sacerdocí, y sa misió, com la del sacerdocí, te dos ordens de funcions: de un costat la hermenéutica o interpretació, que fa asequibles pera tots el texto sagrat; en aqueste càs, l' obra d' art; y del altre, la preparació espiritual del pòble pera rèbre 'n eficacia el sentit de la divina paraula. El bon sacerdot no juçgue, ame y predique l' amor. Perque ame, n' enten y al predicar l' amor vòl que tots n' entenguen. La crítica deu ser, puix, apologética y d' apostolat. Les metàfores qu' empleen alguns crítichs y alusions que fan, son mes profitoses y executives pera l' educació estética que doctorals crítiques y erudits tratats.

La crítica espanyola ha mostrat dos opinions del art *angladesch*. La primera opinió favorable a Anglada, ha celebrat quatre conferencies en l' Ateneu de Madrit, per els crítichs y lliretats; Francésch Doménech, Valle Inclán y García Sanchis. La segón ha evocat a Velázquez y Goya, declarant que la pintura Anglada es el timo mes grand qu' es puga donar en pintura.

Si mos atenem a la definició que donen alguns de que l' Art es la imitació fiel y real de la naturaleza; l' art

